

В името на равнопоставеността

# АБЗ ПРЕДЛАГА ДВА ВАРИАНТА ЗА ПРОМЕНИ В КОДЕКСА ЗА ЗАСТРАХОВАНЕТО

● Асоциацията подкрепи искането на Светла Несторова за равнопоставеност на всички работещи у нас застрахователи

● КФН засега няма становище по предложението, проучва казуса

С официално писмо до Ралица Агайн - зам.-председател на Комисията за финансово надзор (КФН), ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, Асоциацията на българските застрахователи (АБЗ) предложи нови промени в Кодекса за застраховането. Целта на изменението е да се избегне противоречието между сегашния чл. 311б от кодекса и чл. 19, ал. 2 от Конституцията на Република България. Писмото е подписано от председателя на АБЗ Орлин Пенев.

Както в „Застраховател прес“ първи писа, въпросът беше поставен първоначално от Светла Несторова - председател на УС и изпълнителен директор на ЗАД „Булстрад живот“, пред животозастрахователната комисия на асоциацията. Впоследствие тази комисия изработи становище по казуса съвместно с юридическите консултанти на АБЗ. За какво точно става дума?

В писмото си асоциацията описва проблема така: „Създаденият със Закона за изменение и допълнение на Кодекса за застраховането (обн. ДВ, бр. 97 от 2007 г.) Фонд за обезпечаване на застрахователни услуги има за цел гарантиране на вземанията на потребители на застрахователни услуги при несъстоятелност на застраховател. Съгласно сегашната редакция на чл. 311б от Кодекса за застраховането (КЗ) този фонд гарантира вземанията при несъстоятелност на застраховател със седалище в Република България, както и на застраховател от трета държава, който е регистрирал клон по Търговския закон в Република България. Следователно от обхвата на Част шеста „А“ от КЗ са изключени застрахователите от друга държава членка, извършващи дейност при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги. Тези застрахователи не правят вноски в обезпечителния фонд и в случай на несъстоятелност вземанията на застраховани лица към тях не могат да се покриват със средства от фонда.“

Настоящата уредба на обхвата на Гаранционния фонд води до възникване на проблеми в няколко направления, подчертават в писмото си застрахователите. И уточняват, че първото е свързано с факта, че тя е

## В РАЗРЕЗ С ИНТЕРЕСИТЕ НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

на застрахователни услуги.

„Сегашната уредба на Гаранционния фонд оставя извън обхвата му претенциите на потребители, склучили застрахователни договори със застрахователи от други държави членки чрез клоновете на последните. Така се създават два различни режима за



Ралица Агайн



Orlin Penev



Светла Несторова

потребителите на застрахователни услуги на българския пазар. От една страна - потребители, чиито вземания се защитават от фонда. От друга страна - потребители, чиито вземания не са гарантирани.

### ЛИПСАТА НА ГАРАНЦИИ

за тази втора категория потребители е особено проблематична с оглед на факта, че нито вътрешното право на Република България, нито общностното право съдържат изискване клоновете на застрахователи от други държави членки да уведомяват клиентите си относно своето неучастие в Гаранционния фонд и свързаните с това последици. Следователно тези потребители обикновено няма да са наясно относно липсата на защита, когато правят избор на застраховател, и не биха могли да направят информирана преценка за предимствата и недостатъците на съответната политика. А е твърде вероятно и погрешно да са приели, че евентуални техни вземания се гарантират от фонда“, обясняват застрахователите. Според тях настоящата уредба

### ПОСТАВЯ В НЕРАВНОСТОЙНО ПОЛОЖЕНИЕ

компаниите, участващи в Гаранционния фонд.

„Съгласно чл. 311и, ал. 4 от КЗ, вноските за обезпечителния фонд са част от застрахователната премия. Следователно, застрахователите със седалище в Република България, както и тези от трета държава, който са регистрирали клон по Търговския закон в Република България, ще предлагат на потребителите на застрахователни услуги повисоки брутни застрахователни премии. Това ги поставя в неравностойно и неконкурентоспособно положение спрямо застрахователите от друга държава членка“, категорични са от АБЗ. И подчертават, че сегашната редакция на чл. 311б от КЗ противоречи на чл. 19, ал. 2 от Конституцията на Република България.

„Законовата разпоредба на чл. 311б от КЗ е в противоречие с чл. 19, ал. 2 от Конституцията на Република България, съгласно който за конът създава и гарантира на всички граждани и юриди-

чески лица

### ЕДНАКВИ ПРАВНИ УСЛОВИЯ ЗА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

като предотвратява злоупотребата с монополизма, нелоялната конкуренция и защитава потребителите.

От една страна, двойният режим поставя в неравностойно положение потребителите, склучили застрахователни договори със застрахователи от други държави членки. Техните интереси са застрашени и правата им на потребителите на застрахователни услуги не са гарантирани.

От друга страна, разпоредбата на чл. 311б от КЗ води до изкривяване на условията за лоялна конкуренция между застрахователите, които участват във фонда, и тези, които са освободени от задължението да правят вноски в него. Уредбата поставя клоновете на застрахователи от други държави членки в привилегировано положение, като им дава възможност да

### ПРЕДЛАГАТ ПО-НИСКИ ЦЕНИ

и същевременно не им възлага задължението да информират потребителите относно по-ниската степен на защита, която съответства на тези по-ниски цени“, обясняват застрахователите.

В писмото си те описват и опита на останалите страни членки на ЕС в тази област: „Към настоящия момент гаранционни схеми в областта на застраховането съществуват в 14 (четиринаесет) от 27-те държави членки на ЕС. Това са Белгия, България, Великобритания, Германия, Дания, Ирландия, Испания, Италия, Латвия, Малта, Полша, Румъния, Финландия, Франция. В останалите 13 (тринаесет) държави членки не съществуват каквито и да било гаранционни схеми и следователно не възникват описаните по-горе проблеми относно равнопоставеността на стопанските субекти и потребителите.

В някои от държавите членки, в които съществуват гаранционни схеми, всички клонове на застрахователи от други държави членки са задължени да участват в тези гаранционни схеми. Те правят вноски както всички останали

застрахователи, опериращи на съответния национален пазар, а в случай на несъстоятелност вземанията на техните клиенти се гарантират от местния гаранционен фонд. Такава е уредбата в Белгия, Великобритания, Италия, Полша, Финландия. Този тип

условията на съществуваща гаранционна схема. И в двата случая промяната може да бъде извършена чрез изменение и допълнение на текста на чл. 311б от Кодекса за застраховането.

### ПЪРВОТО ВЪЗМОЖНО РЕШЕНИЕ

предложено от асоциацията, е да бъде въведено задължително участие в гаранционната схема за клоновете на застрахователи от ЕС, без значение дали те са обхванати от такава в държавата на тяхното седалище. В този случай чл. 311б от КЗ би придобил следната редакция:

„Чл. 311б. (1) При условията на тази част се гарантират вземанията на потребителите на застрахователни услуги при несъстоятелност на застрахователи, извършващи дейност по реда и при условията на Кодекса за застраховането.

(2) Застрахователите, които са лицензиирани да предлагат застраховките по чл. 311б, ал. 2, правят вноски във Фонд за обезпечаване на застрахователни вземания, наричан по-нататък „обезпечителен фонд“, при условията и по реда на тази част. Застрахователите от друга държава членка, както и тези от трета държава, правят вноски в обезпечителния фонд само за дейността, извършвана чрез клона, регистриран в Република България.“

### ВТОРОТО

предложено от АБЗ възможно решение е да бъде въведено задължително участие в гаранционната схема само за тези клонове на застрахователи от ЕС, които не са обхванати от аналогична гаранционна схема в държавата на тяхното седалище. Аналогична е такава гаранционна схема, която гарантира на потребителите на застрахователни услуги равностойна или по-висока защита от тази, гарантирана по сила на Част шеста „А“ от КЗ.

„Проценката относно степента на потребителска защита, гарантирана от съответната чуждестранна гаранционна схема, ще се извърши от заместник-председателя на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, по реда на специална наредба, приета от КФН. В случай че застрахователите от ЕС не поискат да бъдат освободени от задължението за вноски, те ще участват на общо основание в гаранционната схема и вземанията на потребителите към тях ще бъдат гарантирани от фонда.

(Продължава на стр. 17)